

Duminica a XXIV-a de peste an (A) - ÎNĂLȚAREA SF. CRUCI

LECTURA I

Oricine ar fi mușcat

să privească spre el și va trăi.

Citare din cartea Numerilor 21,4b-9

În zilele acelea, poporul și-a pierdut răbdarea pe drum. A vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: „Pentru ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în pustiu? Căci nu este pâine, nici apă și ni s-a făcut silă de această hrană mizerabilă”. Atunci Domnul a trimis împotriva poporului șerpi veninoși: au mușcat poporul și a murit multă lume în Israel. Poporul a venit la Moise și a zis: „Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului ca să depărteze de la noi șerpii!” Și Moise s-a rugat pentru popor. Și Domnul i-a zis lui Moise: „Fă-ți un șarpe și pune-l pe un stâlp; oricine este mușcat și va privi spre el va trăi”. Moise a făcut un șarpe din bronz și l-a pus pe un stâlp. Când șarpele mușca pe cineva și acesta privea spre șarpele de bronz, trăia.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 77(78),1-2.34-35.36-37.38 (R.: cf. 7c)

R.: Să nu uitați niciodată de lucrările Domnului.

Ia aminte, poporul meu, la legea mea; pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele! Voi deschide gura mea în parabole, voi descoperi enigmele din vechime. **R.**

Când Dumnezeu lovea de moarte, ei îl căutau, se întorceau și se îndreptau spre el.

Își aduceau aminte că Dumnezeu este stânca lor și că Dumnezeu, Cel Preaînalt, este răscumpărătorul lor. **R.**

Dar îl înșelau cu gura și-l mințeau cu limba. Inima lor nu era sinceră față de el și nu erau fideli față de alianța sa. **R.**

Dar el, fiind îndurător, le ierta vinovăția și nu-i distrugea, de multe ori și-a potolit mânia și nu a dat drumul furiei sale în întregime. **R.**

LECTURA A II-A

S-a umilit pe sine; pentru aceasta și Dumnezeu l-a înălțat.

Citare din Scrisoarea Sfântului Apostol Paul către Filipeni 2,6-11

Fraților, Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu că este egal cu Dumnezeu, ci s-a despuiat pe sine luând firea sclavului, devenind asemenea oamenilor, iar, după felul lui de a fi, a fost aflat ca un om. S-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: al celor din ceruri, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt, și orice limbă să dea mărturie că Isus Cristos este Domn, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

Cuvântul Domnului



ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

(Aleluia) Ne închinăm ție, Cristoase, și te binecuvântăm, căci prin sfânta ta cruce ai răscumpărat lumea. (Aleluia)

EVANGHELIA

După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului.

Citare din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după Sfântul Ioan 3,13-17

În acel timp, Isus i-a răspuns lui Nicodim: „Nimeni nu a urcat la cer, decât cel care a coborât din cer, Fiul Omului. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului, pentru ca oricine crede în el să aibă viața veșnică. Într-adevăr, atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul său, unul născut, ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Pentru că Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el”.

Cuvântul Domnului

Mulți sfinți părinți ai antichității creștine au considerat, pe bună dreptate, sărbătoarea *Înălțării sfintei Cruci* ca fiind *Paștele de toamnă* întrucât, după arșița și uscăciunea verii, roua și primele ploii ale toamnei readuc la viață întreaga natură. Această revenire la viață a întregii naturi ne predispozează la meditarea misterului pascal și ne invită, încă o dată, la conformarea vieții noastre cu el.

Textele biblice ale acestei sărbători reamintesc elementele constitutive ale misterului pascal. Astfel, prima

lectură evocă motivul principal care avea să facă necesară mântuirea lui Dumnezeu: răzvrătirea omului, păcatul lui împotriva lui Dumnezeu. În concret, lectura întâi evocă răzvrătirea poporului lui Israel împotriva lui Moise și implicit împotriva lui Dumnezeu *din cauza drumului și a obosirii: Pentru ce ne-ați scos din Egipt? Ca să murim în pustiu? Nu avem pâine, nu este nici apă și ni s-a făcut silă de această hrană mizerabilă.* Unei astfel de răzvrătiri ce denotă neîncredere în Eliberatorul din robia Egiptului, Dumnezeu îi răspunde cu pedeapsa trimiterii de *șerpilor veninoși*. Moartea provocată de mușcăturile lor a determinat poporul să se căiască și să ceară mântuirea: *Am păcătuit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului, ca să depărteze de la noi șerpii.* Iar mântuirea le-a venit odată cu ridicarea privirii către *șarpele de aramă înălțat de Moise pe un stâlp.*

Fragmentul evanghelic al sărbătorii de astăzi reamintește acest episod al *șarpelui de aramă* în contextul dialogului dintre Isus și Nicodim, acel farizeu venit în noapte la Cel